

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Cap. VI. Mirabilem illam phæbi caliginem in obitu Redemptoris orbe
attonito spectatam competere anno Æræ Christianæ Vulg. 29, seu
Olympiadis 201. anno IV. evincitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

ratorium tunc rursus decretum est: ergo licet Tiberius jam habuerit censoris munus, quando in consortium Imperii cum Augusto administrandi lege per *Coss. lata* assumptus est, pariter agendi census potestas ei per Senatum iteratò confirmari potuit.

CAPUT VI.

Ostenditur mirabilem illam Solis defectionem in Domini obitu spectatam contigisse anno vigesimo nono Æ. V. Olympiadis ducentesimæ primæ.

Certum est, miraculosam phæbi obscurationem Christo in cruce pendente à plurimis quæ judæis quæ ethnicis visam congruere debere anno imò & diei, quam chronologus morti servatoris deputarit. Diem autem illam insignitam fuisse sexta feria & plenilunio, seu paschate hebraici populi, tum Evangelistarum testimonium & Dionysii Areopagitæ aliàs adducti assertum geminum, tum communis Patrum sensus, ac scriptorum penè omnium opinio confirmat. In quem porrò Æ. V. annum naturæ illud portentum inciderit, nec Evangelistæ, nec testis de visu Areopagita expriment. Neque hic quidquam possunt Tabulæ Uranicæ ad solâ naturæ, quæ in cœlis occurrunt, referenda phænomena idoneæ claves, cum omnem naturam excedat phæbi Eclipsis proximè plenilunium spectanda. Solus Phlegon Hadriani Libertus annum illum per Olympiadas indicat. Sed is ipse citari à diversis solet diversimodè, utpote loco, ubi portenti tempus signat, à scriptoribus, qui id inde hausserunt, vel malè intellecto, vel miserè depravato. Eusebius in Chronico scribit à Phlegonte rem miraculosam consignatam esse anno IV. Olympiad. ducentesimæ secundæ. Congrueret iste Æ. V. anno 33. à Januario usque ad solstitium æstivum, anno verò Æ. V. 32. à Junio ad finem anni. Sed Africanus uno post Phlegontem sæculo florens, nam iste Hadriani ævo, ille sub Heliogabalo vixit, & suis ipse oculis Phlegonticum opus de Olympiadibus Libris XVI. teste suida con-

constans, quoddamque subin intercudit, videre potuit, atque adeo probabilius videtur, in fragmento à Syncello relato pag. 323. notat, Eclipsin à Phlegonte memoratam accidisse anno secundo Olympiadis ducentissime secunda. Quod itidem Africanus scribit l. V. Τὸν χειρογράφον apud cit. Eusebium l. VIII. de demonstrat. & apud D. Hieronymum in caput IX. Danielis. Hinc Keplerus & Petavius errasse putant Eusebium in consignando anno IV. dictæ Olympiadis, cum signari debuisset annus II. Sed sciendum ab isto Africano tertii Christiadium sæculi circa annum vigesimum Scriptore vetustissimo, Olympiades non communi modo à chronologis passim adhiberi solito consignari, sed integro biennio antè illas auspiciatur. Communissima siquidem Chronographorum anno primo Olympiadis itidem primæ periodi Julianæ in Chronologia utilissimæ ac notissimæ annum tercentiesimum nonagesimum trigesimum octavum, qui ante Æ. V. Christi erat septingentesimus septuagesimus sextus, ut apud Petavium, & alios passim videre licet, deputat. Africanus verò initium annorum Olympicorum tribuit ejusdem Julianæ periodis anno 3936, ante Æ. V. 778, quare annus secundus Olympiadis ducentissime secundæ methodo Africani computatæ reverà in communi sepputatione est annus IV. Olympiadis ducentissime primæ, qui annus incipit à solstitio æstivo periodis Julianæ 4741, seu Christiadium Æ. V. anno vigesimo octavo, & duravit in junium anni Æ. V. vigesimum nonum, seu periodis Jul. 4742. Adeoque Eclipsis portentosa à Phlegonte relata, prout illam recenset autographi Phlegontæi subin intercidentis probabilius oculatus testis Africanus, cui proin potior fides, quam Scriptoribus aliis tempore posterioribus, quique jam perditum phlegontis volumen videre nequierunt, meritò est adhibenda, Eclipsis inquam portentosa solis reverà annum Æ. V. vigesimum nonum prærogativâ mortis Christi decorat.

Ostenditur autem ex Syncello ita, ut nuperrimè dictum, putatas ab Africano olympiades, quem etiam modum ipse Syncellus est secutus. Nimirum Scriptor ille collocat ineuntem primam olympiadem anno periodis Alexandrinæ decennio Antiochenam prævertentis, quater millesimo septingentesimo vigesimo sexto. Igitur annus primus olympiadum erat Antiochenæ periodis 4716. Ista Julianam excedit annis septingentesimo octuaginta, uti patet ex eo, quod annus primus Æ. V. Christi chronologorum omnium confessione nume-

rat annum Julianæ periodi 4714. Antiochenæ verò 5494. Proia
annus periodi Antioch. 1. pariatur cum anno periodi Julianæ 3936.
Ergo annus primus Olymp. etiam primæ juxta Africanum init à sol-
stitio æstivo anni period. Jul. ter millesimo nongentes. trigesimo sex-
to, seu biennio ante annum 3938. quo ex communi aliorum chrono-
logorum sensu ludi olympici sua accepere auspicia.

Rursus idem Syncellus ex Africano pag. 308. refert, captâ Alex-
andria inchoatam fuisse olympiadem centesimam octuagesimum o-
ctavam: ergo post solstitium æstivum ea urbs intercepta: completa
itaque erat olympias 187. & annus primus inierat centesimæ octua-
gesimæ octavæ juxta Africani temporum putandorum methodum.
Omnium chronologorum testimonio subjugata ab Augusto post A-
ctiacam victoriam Alexandria anno periodi Julianæ 4684. Huic
periodi Julianæ anno respondet olympiadis centesimæ octuagesimæ
septimæ annus III. à solstitio æstivali computandus. Itaque Africa-
ni ratio olympiades censendi biennio prævertit communiter à chro-
nologis receptam: ergo annus secundus olympiadis ducentesimæ
secundæ Africani methodo putatus, si ad passim à scriptoribus usita-
tam revocetur annum IV. exhibet olympiados ducentesimæ primæ,
qui à solstitio æstivo anni Æ. V. Christiadam vigesimi octavi
incipiens in Junio anni ejusdem Æræ vigesimi noni absolvitur, at-
que adeò portentosum illud solis deliquium à Phlegonte notatum in
annum mortis Christi geminis Coss. insignitum certo certius in-
currit.

Hanc ipsam modi Africani supputationem alius quidam secutus
est Author, anonymus ille quidem, sed vetustissimus. utpote Chro-
nicon suum ab orbe condito usque ad annum XIII. Alexandri Severi
perducens. Extat Chronicon illud apud Henricum Canisum t. II.
antiq. lect., ubi ad prædictum Alex. Severi annum sic legitur. *Sunt
omnium Olympiades usque ad annum decimum tertium Alexandri
Cæsaris Olympiades ducentæ quinquaginta tres, quæ sunt anni mille
ducenti duodecim.* Annus hic decimus tertius Severi consentienti-
bus alicujus notæ Chronographis à Martio anni Æ. V. ducentesimi
trigesimi quarti incipit, & cum anno primo Olympiadis ducentesimæ
quinquagesimæ tertiæ usque ad solstitium æstivum, ab hoc verò cum
anno secundo ejusdem Olymp. concurrat: ergo in communi suppu-
tatione duo anni deficiunt ad Olympiadem integram ducentesimam
quin-

quingagesimam tertiam, seu ut subducit ille scriptor Anonymus ad annos mille duodecim, annus enim secundus Olympiad. 253. tantum includit periodum annorum 1010. verum igitur est, quod illius Chronici Author in numerandis Olympiadibus fuerit secutus methodum Africani. Idem Anonymus l. c. addit, annum XIII Severi esse à Passione Domini ducentessimum sextum. Subtractis 205. ab anno *Æ* V. 234. Imperij Alexandri decimo tertio congruente manet ejusdem *æ*ræ annus 29. juxta mentem antiquissimi illius Chronographi morti Servatoris tribuendus. Hoc ultimum non ad scopum, quem hoc capite intendo, sed ideò annectere volui, ut incidenter notarem, etiam hunc vetustissimum scriptorem censuisse anno Geminorum Consulatum notandum esse Redemptoris obitum.

Denique Africanus apud laudatum Syncellum pag. 308. prodigiosam solis catastrophem à Phlegonte signatam dicit accidisse anno II. Olymp. 202. iterum anno IV. ejusd. Olymp. Imò Eusebius in Chronico ad annum Abrahami 2047. eclipsin illam illigavit anno III. Olymp. 202, quem morti Servatoris attribuerat assecclam in eo nactus Eminentissimum Eccles. Annalium scriptorem. Auctores autem plerique autumant, in annos ducentessimæ secundæ Olymp. irrepisse errorem typi. Sed ut notat Antonius Pagius, error is non in anno sed in ipsa Olympiade cubat. Africanus siquidem, quando annum, IV. stupendarum tenebrarum signat, eidem adscribit Olympiadem ducentessimam primam, non autem secundam. Quò enim liquidius rem gravissimam, cui similem non vidit orbis, ad posteros transmitteret, tam sua Olympiades Phlegontæus putandi methodo, quæ illam Sideris defectiõnem anno II. Olymp. 202. notat, quàm aliena vulgò à Chronologis adhibita, nimirum anno IV. Olymp. 201, mirum id factum esse naturæ portentum, lucubratis suis inseruit. Nam in vulgari numerandi ratione tempus ita apposuit. *α* *Ο*λυμπιάδος non verò *β* *Ο*λυμπιάδος, id est anno IV. Olymp. ducentesima prima, non verò anno IV. Olymp. 202. Progressu autem temporis, ut advertit prælaudatus Ant. Pagius, ortus est error in Chronicon Eusebianum irreperens, ubi loco Olymp. ducentessimæ primæ notatur 202, quod & Africani scriptis accidit. Confirmatur id ex sæpe cit. fragm. Syncelli p. 314. Sic enim ibi loquitur Africanus. *Anni ab Adamo condito ad Christi adventum & ejus resurrectionem 5531. colliguntur: à qua temporis epocha ad Olympiadem 250. anni 192. intercurrunt.* An-

nus mundi 5531. juxta modum Alexandrinæ supputationis, quam sequitur Africanus mense Martio anni Æ. V. vigesimo nono absolvitur, quo nempe anno Auctor iste Christum sub Coss Geminorum passum docuit. Annus autem hic Æ. V. respondet IV. Olymp. 201. usque ad solstitium æstivum, inde incipit 1. Olymp. 202. Adde illi annos 192. completas videlicet Olympiades 48. conflabitur Olympiadis 249. annus IV. adeoque in Junio inierit Olympiadis 250 annus I., ut testatur Africanus: ergo methodo passim usitata etiam ipse loco cit. Olympiades numerat, alias à Passione Christi seu anno Æ. V. 29. usque ad annum I. Olymp. 250. non 192, sed tantum 190. anni intercederent. Olympiados siquidem ducentesimæ quinquagesimæ annus I. in computatione Olympica Africano propria coincidit cum anno Æ. V. 219. Inde deductis 29. relinquuntur 190. Verum sic esse intelligendum rursus liquet ex Syncello p. 212. ubi ait, initium Olympiad. 250 incidere in consulatum Severiani Grati, & Seleuci, cui congruit annus Æ. V. 221. Ergo Africanus, quando de Phlegontæa eclipsi modo sibi proprio loquitur, eam anno II. Olymp. 202. factam scribit, cum verò communi putandarum Olympiadum methodo incedit, illam præcedentis Olymp. 201. anno IV. illigat.

Ultimo loco formari potest hic Syllogismus. Miraculosa solis defectio indubiè contigit feriâ VI. & die lunæ plenæ: prius est Evangelica veritas, cum in parasceve sabbati ab omnibus 4. Evangelistis mortuus dicatur Dominus Jesus, posterius fidei habetur proximum, ut cum PP. testatur venerab. Beda, & ipse S. Dionysius Areop. (vid. cap. II. hujus sect.) sed nullus annus ex illis, qui tribui possunt Servatoris morti, quos supra retulimus, nullus inquam annus sibi vindicat duos feriâ VI. & Plenilunii characteres in unam, eandemque diem confluentes, excepto anno æræ V. Christianæ vigesimo nono, ergo nullo alio, quam isto portentosa illa eclipsi contigit. Major propositio claret. Minor constat ex inspectione tabellæ sub finem c. 3. positæ, & ex c. quarto ostendente annos 33. & multò magis 36. Æ. V. licet prædictæ duæ temporum notæ in eandem illorum annorum diem confluant, esse tamen idcirco inutiles, quia natales Redemptoris post Herodis interitum, contra luculentum Matthæi testimonium in diebus Herodis natum Christum asserens, necessaria consecutione deberent consignare, cum etiam illorum, qui pro iis annis præsertim trigesimo tertio stant, persuasione non sit ad plures vel pauciores
annos

annos extendenda Domini vita, quam ad triginta tres vel captos, vel expletos,

CAPUT VII.

*Ostenditur æquinoctium vernum minimè ob-
stare, quò minus anno Æ. V. vigesimo nono die decima
octava Martii passus, & mortuus dici queat Dominus,
aut celebratum eo tempore Pascha
Judæorum.*

IN veteri Testamento sæpius à Deo præceptum fuit Judaico populo, ut primi mensis die decimo quarto plenilunium antecedente, nam hoc nuncupatur dies decimus quintus, phase seu pascha suum celebrarent, comedendo post exterminatum è domibus omne fermentum vesperi agnum paschalem Domini pro nobis aliquando immolandi typum. Quamvis autem S. Scriptura lunationem, diem videlicet mensis primi lunaris XIV. suo in præcepto clarè indicet, non tamen illa explicat, quisnam inter menses anni lunares primus haberi debeat. Verùm mos Judæorum à Josepho & Philone ejusdem nationis Scriptoribus relatus erat, ut ille anni diceretur lunaris mensis primus, cujus luna XIV. vel in ipsum Æquinoctium incidere, vel illud proximè sequeretur. Prior horum annorum l. III. Orig. c. 10. ita scribit: *Mense verò Xanthico qui apud nos est Nisan, & anni caput est, lunà decima quarta sole in arietem ingresso Phase agitur.* Alter verò l. de vita Moylis hunc in modum loquitur: *Hoc ipso mense (Nisan) circa decimam quartam diem, cum plenus jam orbis lune futurus est, paschatis solenne celebratur.* Ubi tamen Scriptor posterior haud docet, qua ratione æquinoctii respectu sese habere debeat mensis ille Nisan sacri apud Judæos anni caput. Si anno Æ. V. vigesimo nono, passioni Dominicæ, ut infra videbimus à PP. & antiquissimis authoribus deputato observatur, est ille Judaicus de celebrando Paschali festo mos, ut scilicet phase fieret lunà XIV, sole arietem ingresso, expectari illo anno debuit Aprilis dies decimus sextus. Isto enim die luna plena in cœlis commissa